

Sekizinci Söz: Ayetel Kürsi'nin tefsiri

Ali Şen: “Sekizinci Söz’de geçen, ‘ağaçtaki yemişlerin numuneler olduğu ile tek bir şeyden her şeyi yapmak ve her şeyi tek bir şeye çevirmek hakikatlerini açıklar mısınız?”

TEMSİL İBRAHİM ALEYHİSSELÂM’IN SUHUFUNDAN

Risale-i Nur’un yıldızlarından birisi de Sekizinci Sözdür.

Bu Sözde, hak din olmazsa dünyanın bir zindan olduğunu, insan ruhunu karanlıktan kurtaran âmilin Allah inancı olduğunu, iyiliğin iyilik, fenalığın fenalık getirdiğini, iyiliğin Allah’tan, fenalığın kendi nefsinden geldiğini harika bir temsil ile izah ediliyor.

Bu söz aynı zamanda Bakara Sûresinin 255. Âyeti olan Ayete’l-Kürsi’nin ve Al-i İmrân Sûresi 19. Âyetinin tefsiridir. Bu tefsirde Bediüzzaman, İbrahim Aleyhisselâm’ın suhufunda geçen bir temsili zikrediyor.

Temsil özetle şöyledir:

HAKİKAT YOLLARI

İki kardeş uzunca bir seyahate çıkıyorlar. Yol ayırımına gelince, bir kardeş kanun ve nizam bulunan sağ yoldan, diğer kardeş kanunsuz ve nizamsız bulunan sol yoldan gidiyor.

Her iki kardeşin de yolu, içinde hem güzel meyvelerin, hem de murdar şeylerin bulunduğu bir bahçeden geçiyor. Sağ yola giden iyi huylu kardeş güzel şeylerle ve meyvelerle meşgul oluyor, sol yola giden kötü huylu kardeş murdar şeylerle meşgul olup midesini bulandırıyor.

Gitgide kardeşlerin yolu bir sahraya çıkıyor. Burada kardeşlere dehşetli bir arslan saldırıyor. Kardeşler de kaçıp kendilerini altmış arşın derinliğinde birer kuyuya atıyorlar. Kuyunun ortasında dal budak salmış bir ağaca tutunuyorlar. Ağaç bir incir ağacıdır ve başında her türlü meyve vardır. Ağacın kökünü biri beyaz, biri siyah iki

fare kesmektedir. Kuyunun dibinden dehşetli bir ejderha başını kaldırmış ve kendilerine yaklaşmıştır. Kuyunun duvarlarında ısırıcı haşerat uçuşuyor. Kuyunun başında ise dehşetli arslan hırıltılarla nöbet tutuyor.

ÇAPRAZ TECELLİLER

Kötü huylu kardeş, bütün bunlardan bir anlam çıkarmayı gerekli görmüyor ve bir bahçede bulunuyormuş gibi kaygısızca ağacın meyvelerini yemeye başlıyor.

İyi huylu kardeş ise bütün bunların tesadüf olmadığını anlıyor. Ağacın tek bir incir ağacı olduğu halde bütün meyveleri verdiği bakınca tamamen emin oluyor ki, bu yerler, çapraz tecellilerle kendisini tanıtan bir hâkime aittir.

Dikkat edersek, dünya çapraz tecellilerle doludur!

İyi huylu kardeş doğrudan o hâkime sığınyor. O hâkime sığındığı anda her şeyin tılsımı açılıyor, şifresi çözülüyor ve kuyunun duvarı yarılıp güzel bir bahçeye bir kapı oluyor, ejderha ve arslan bir at gibi kendisini bu güzel bahçeye götürmek üzere emrine giriyorlar.

HİKÂYENİN HAKİKATE TATBİKİ

Hikâye burada bitiyor. Aslında hikâyeyi ve Üstad'ın yorumlarını yerinde okumak lâzım. Hikâye hayat, iman ve tevhit dersi veriyor.

Bediüzzaman, tek ağaçta bulunan binlerce meyvenin tek topraktan yaratılan sayısız dünya nimetlerine, altmış arşınlık kuyunun altmış yıllık ömre, farelerin gece ve gündüze, ısırıcı haşeratın dünya musîbetlerine, ejderha ile aslanın ölüme, açılan kapı ile girilen güzel bahçenin de cennet bahçesine işaret olduğunu ifade ediyor.

Hikâyede tek ağacın başında binlerle ağacın meyvesinin bulunması, canlı tabiatın misalidir. Gözümüz önünde cereyan ediyor ki, tek bir bahçe toprağından binlerce tür meyve ve sebze yaratılıyor. Cenâb-ı Kerîm-i Mutlak, tek bir şeyden her şeyi yapıyor, yaratıyor. Tek bir topraktan bütün bitkileri ve ağaçları; tek bir sudan bütün hayvanları, tek bir yemekten bütün organları halk ediyor.

Aynı zamanda her şeyi de dönüp tek bir şeye çeviriyor. Enva-i çeşit şeyler yiyoruz, bütün yediklerimizden et, kemik, kan, hücre... vs tek tip şeyler yaratıyor. Bu durum Allah'ın Bir, Samed, Ezel, Ebed, Hayy ve Kayyum olduğunun delilini teşkil ediyor.